

ÅLK 120 ÅR

ÅBO LAWN-TENNIS KLUBB

Tarinoita matkan varrelta – Junnun tarina

Johan Skogmanin, eli tuttavallisemmin Junnun, taival tenniksen parissa alkoi keväällä 1964 kun hän oli 10-vuotias. Mielenkiinto lajia kohtaan syttyi eräänä päivänä hänen katsellessaan tv:stä Ruotsin Davis Cup -ottelua. Kun Junnun isä samaisena päivänä tuli kotiin ja kertoi ilmoittaneensa tämän tenniskurssille, vaikutti se siltä kuin kohtalo olisi ohjannut hänet tenniksen pariin. Kesäloman ensipäivinä alkaneelle tenniskurssille hankittiin varusteet Uumajan lomareissulta, josta mukaan tarttui laatikollinen Tretornin valkoisia, paineettomia palloja ja ensimmäinen oma tennismaila.

Kilpailemisen hän aloitti jo ensimmäisenä tenniskesänään ja niissä pärjääminen koukutti hänet tennikseen entistä enemmän. Parhaaksi lyönnikseen Junnu nimeää yläkierteisen yhden käden rystykrossin.

Talvella Pietarsaassa oli käytössä vain Urheilutalon kenttä ja pelivuorot olivat kiven takana. Tämän takia keväällä oli kiire päästä ulkokentille harjoittelemaan. Innokkaat nuoret pelaajat osallistuivat keväisin Pietarsaaren tenniskenttien (savikentät) kunnostamiseen. Kaupungin sihteerin Göran Backlundin yksityiskentän pintahiekka haettiin säkeissä hiekkarannalta. Schauman yhtiöiden kentältä luotiin lumet ja yhtenä keväänä asfalttikenttä oli pelikunnossa jo maaliskuussa.

Tennisidoleikseen Junnu mainitsee Ken Rosewallin ja Roger Federerin. Björn Borg oli suosittu Skogmanin nuoruusaikana ja tästä päästäänkin hänen legendaaristen viiksiensä syntytarinaan. Vuonna 1973 Englannissa kesätöitä tekevä Skogman päätti kokea Wimbledonin paikan päällä. Yöllinen bussimatka vei Blackburnista Lontooseen ja siellä paikallisjuna Wimbledoniin. Koska lippuja ei ollut etukäteen varattu, joutui hän jonottamaan sisäänpääsyä. Paikalla selvisi, että näin oli tehtävä myös muina päivinä, jos pelejä halusi päästä näkemään. Jonotus alkoi heti päivän ottelujen jälkeen, eli yöpyminen tapahtui porttien ulkopuolella jalkakäytävällä. Lainatusta makuupussista oli hyötyä ja kanssajonottajalta saatu jätösäkki suojasi mahdolliselta sadekuuroilta. Klo 7.30 jaettiin jonotusliput ja kaikilla oli mahdollisuus käydä aamiaisella ja aamuaskeilla. Jonokaveri Bobin sisko asui lähetyvillä ja hänen luonaan käytiin aamiaisella ja siistiytyessä.

Päätös viiksien kasvattamisesta syntyi, kun nuori Skogman yhtenä päivänä käveli Wimbledonin pääkentältä portaita alas ja huomasi edessään suuren lauman huutavia ja kiljuvia tyttöjä. Huutava väkijoukko tarjosi hänelle kyniä ja papereita nimikirjoitusta varten. Pettymys oli valtava heidän huomattuaan, että kyseessä ei ollutkaan tennistähti Björn Borg. Yhdennäköisyyden välttämiseksi Junnu päätti siis kasvattaa viikset. Tämä päätös on pitänyt jo melkein 50 vuotta. Viikset ajetaan pois vain siinä tapauksessa, että ÅLK:n pelaaja voittaa henkilökohtaisen (tai ÅLK:n liigajoukkue) voittaa Suomen mestaruuden yleisessä sarjassa.

Turkuun valtiotieteiden opintojen perässä muuttaneen Junnun kotiseuraksi valikoitui ÅLK ystävien suosituksesta. ÅLK oli siihen aikaan hyvin opiskelija- ja kilpailupainotteinen seura. Jäseniä oli noin viisikymmentä ja näistä seitsemäntoista kilpaili A-luokassa. Kursseja ja valmennuksia jo aiemmin Pietarsaassa ohjannut Skogman halusi järjestää seuratoimintaa myös ÅLK:ssa ja laittoikin pian pyörät pyörimään. Ensiksi alkoivat alkeiskurssit ja juniorivalmennus. Ongelmana oli kuitenkin kenttien vähyys ja vuorojen huono saatavuus. ÅLK:n toiminta alkoi tuolloin Kupittaa urheiluhallin ja Sappalinnan palloiluhallin päivävuoroista. Myöhemmin valmistui Ilpoisten koulun liikuntahalli ja junioritoiminta pääsi kunnolla vauhtiin.

ÅBO LAWN-TENNIS KLUBB

Valmentajan uraa Junnu suosittelee kaikille kiinnostuneille, sillä harvassa ammatissa pääsee tarkastelemaan itseään kiinnostavaa urheilulajia niin läheltä ja monipuolisesti. Valmentajana mieleenpainuvinta on ollut menestyneet valmennettavat ja näistä etenkin kolme Villeä: Nygård, Äyräs ja Liukko, jotka kaikki saavuttivat kansallisen huipputason ja Liukko jopa kansainvälisen tason (ATP 117)..

Mieleen ovat myös jääneet monena vuotena alkukesästä tehdyt leirimatkat Kuortaneelle kaikkine kummeluksineen. Matkat tehtiin usein Junnun kahdelle hengelle rekisteröidyllä, takapenkittömällä Volvo Amazonilla. Takapenkien tilalla autossa oli patja, jolloin kyytiin saatiin mahdollisimman monta junioripelaajaa. Yhdellä reissulla Volvon starttimoottori sakkasi suuren risteysalueen punaisiin valoihin, ruuhka-aikaan. Kun valot vaihtuivat, sivustakatsojien ihmetykseksi auton takaovista kiipesi ulos kaatosateeseen 6 lasta työntämään autoa risteysalueen läpi, jotta matkaa päästiin jatkamaan.

Toinen hauska, Amazoniin liittyvä sattumus tapahtui Ruotsissa kisamatkalla, kun parakkimajoituksessa olleet kisaajat ja valmentajat tulivat nälkäisiksi ja halusivat lähteä pizzalle. Kävellä he eivät jaksaneet ja niin syntyi päätös jakaa 26 lasta kahteen autoon. Lapsista yhdeksän mahtui Henkka Johansénin Volkswagenin Kuplaan ja loput seitsemäntoista ahdattiin Volvoon. Tapaus on varmasti jäänyt myös pizzerian pihalle samanaikaisesti autojen kanssa saapuneen koiranulkoiluttajan muistiin, kun kahden auton uumenista kömpi lapsia yli kaksi tusinaa. Onneksi täydellä lapsilastilla tehdyt matkat päättyivät kuitenkin aina turvallisesti.

Johan Skogmanin ura tenniksen parissa on ollut moninainen. Valmentamisen lisäksi hän on työskennellyt ÅLK:n toiminnanjohtajana sekä ÅLK:n omistaman Manhattan Sport Center Oy:n toimitusjohtajana. Vuosiin on sisältynyt muun muassa Tennisliiton juniori ja naisten maajoukkueiden valmennustehtäviä, Tennisliiton Varsinais-Suomen piirin aluevalmentajana toimimista, kesäkurssien vetämistä Kuortaneen urheiluopistolla ja tennis- ja laskettelukurssien vetämistä Rovaniemellä sekä SVUL:n tennisjaoston piirin puheenjohtajuutta. Junnu on edustanut ÅLK:ta myös Tennisliiton eri toimikunnissa, joista kilpailutoimikunnassa yli 10 vuotta.

ÅLK:n toiminnasta Junnu vastasi moninaisissa tehtävissä yhteensä 45 vuotta, aina vuodesta 1972 lähtien. ÅLK:n tämänhetkinen tila on Junnun mukaan kuin toteutunut unelma – unelma, jota kohti työskenneltiin vuosikymmeniä.

Junnun suurin visio ÅLK:n toimintaan liittyen on aina ollut omien tilojen saaminen ja riippumattomuus muista. Tämä visio on täyttynyt ja nyt hän haluaakin haastaa toiminnasta nykyisin ja tulevaisuudessa vastaavia asettamaan uusia tavoitteita.

ÅLK:n nykyisille ja uusille jäsenille Junnu haluaa välittää terveiset, että pitäkää lippu korkealla ja huolehtikaa hienosta hallistamme!

